

Alii addunt Locrim, & Rhegium, atque Tarentum; ut invenitur apud Tullium pro Cornel. Balbo, & apud Polybium lib. 6. Urbibus hisce a Romana Republica is delatus est honor, ut Exules, qui extra Romani Imperii fines peregrinari debebant, in iisdem habitare permittebantur, quasi ad imperium urbes non pertinerent. Testatur citato loco Polybius. Quod quidem non solum nobis, nostrisque omnibus, verum quoque iis, qui nobiscum commune cœlum non habent, argumento esse debet, præfatas urbes a Romanis, non uti subditas fuisse habitas, sed potius veluti socias, amicas, ac fœderatas.

Nullam prorsus Brutiam urbem inter Præfecturas invenimus, quanvis multæ Italicæ civitates adnumerentur. Vigintidux Præfecturæ in Italia fuerunt; ex quibus decem a Præfecto, a Romano Senatu ad hoc deputato, regebantur; & duodecim aliæ sub urbani Præfecti regimine erant, qui multoties eas per inferiores Præfectos administrabant. Decem illæ recensentur, Capua, Cuma, Casilinum, Volturnum, Linternum, Puteoli, Acerra, Setia, Atella, & Calatia. Duodecim aliæ sunt, Fundum, Formia, Cero, Venafrum, Aliphes, Arpinum, Anagnia, Pipernum, Frusino, Reate, Saturnia, & Nursia. Duriorem præ cæteris urbibus, quæ Colonia, Municipia, & Fœderatæ dicebantur, Præfecturæ conditionem subibant; quia nec proprias habere leges poterant, ut Municipia, nec Magistratus creare ex proprio illarum cœtu, ut Colonia. Sub Romanis legibus vivebant, & condiciones illas ferre cogebantur, quas iisdem Romani Magistratus imponere volebant.

Duo ad rem nostram in Præfecturis hisce observamus. Primum est, quod Brutia urbes non paucæ